

ועבדיה זווי לא קני. דוקא עבדיה זווי אבל עשה מן הנסכא כלי כגון כוס של כסף קני אע"ג דהדר עביד ליה נסכא דלא גרע מנסכיס ועשאן כלים אבל זווי ולבינה אין תורת חשיבות עליהן כ"כ: **המחליף פרה בחמור**. אורחא למילתא נקט שדרך להחליף פרה בחמור ולמכור שפחה דמיים אבל אין לפרש דלא מני למינקט המוכר פרה וילדה לפי שאין פרה נקנית בכסף אלא במשיכה ובשעת משיכה רואה אם ילדה אם לאו אבל שפחה נקנית בכסף דעבדים הוקשו לקרקעות דהא רבי מאיר קמני לה ורבי מאיר לא מניש דהא קאמר דנשבעים על העבדים ועל הקרקעות אית ליה דאין נשבעין כדמוכח בשבועות (דף מג. וסג) גבי יש דברים שהן כקרקע ואין כקרקע וכיון דלא מקיש לענין שבעה ה"ה לענין קנין דהא מיימי ראייה הכא משבעה אגלו ומיהו קנת יש לחלק דלענין גזול ושבעה נראה לגמרא להשוות דמרוייהו נפקי על ידי כלל ופרטו גזול לקמן **בב' בתרא** (דף קז:) ושבעות בפרק [שבועות הדיינים] (שבועות דף מג.ו): **והלכה שותק ובה בת**. למ"ד (ס) דברי ושמא צרי עדיף ניחא ולמאן דאמר לא צרי עדיף אורייה שהוא מפרש דשתיקה כהודאה דמיא ולא כלאומר איני יודע: ומי

מאי לאו ה"ה לנחלקה. וכיון דלענין פסול מפסל לא לענין מקנה נמי שינוי הוא וקני: פנים חדשות באו לנאן. לא זו היא לבינה הראשונה אלא זו לבינה אחרת שהורך מיקון וגידול בפני עממה ומשונה היא (ו) מהראשונים דאי אפשר לזמנא או גדולה או קטנה: **נסכא**. פלג"א של כסף: **הדר עביד להו נסכא**. אם ירעה ושינוי החמור לברייתו הוא והכא ליכא למימר פנים חדשות דאין אדם מקפיד על רצועה ותקונה אלא שמהא חמיכה בעלמא: **שחימי**. שחורין כעין ישינים: **ועבדיה חדמי**. שליבנה: לא קני. שסופן לחזור ליושן: **נעשה שינוי צידו וקנאו**. ס' לך דאם טבח ומכר שלו הוא טובח ושלו הוא מוכר ואין משלם אלא כפל: **פדנא**. תרגום של כמד בקר"ט. ופדן ארסי) על שם ששני ארמים היו ארס נהיים וארס טובה: **כרנא**. חרישה: **דאמר הונא חרין עלאי דאגא ושבור מלכא**. שמואל אחי דבינא: **בתני' עבדים אומר לו הרי שכן לפניך**. דקרקע דמי ונרשומיה דמריה קיימי: **גזל מטבע** ונשבע. שינוי הניכר הוא (ס) **ונעבדה צה עבירה**. נרבעת או נעבדה פסולה לקרנן כדמיא בשור שנגח ארבעה וחמשה (לעיל דף מ:): **שנפסלה מעל גבי המוצה**. במוס (י) שאין ניכר כדוקין שבעין: **פטורין**. דכל בהמות לאו למצות קיימי: **גב' אלא אפילו כחשה**. דלא הוי שינוי כולי האי דלא רבי מאיר אומר כשעת הגזלה ותכמים אומרים בעבדים אומר לו הרי שכן לפניך וקאמר רב הלכה כר' מאיר דמתניתין דהיינו רבנן דברייתא: **איפכא אסינייה**. רבותיו: **ואצ"א כי לא מפגינא**. מתני' מקמי צרייתא: **חדא מקמי חדא**. אבל חדא משנה מקמי תרתי צרייתא מפין והכא תרתי איכא חדא הא דאמרן לעיל צרייתא איפכא תניא ואידך הא דמיא כו': **המחליף כו'**. להכי נקט מחליף גבי בהמה ולא תנא מוכר כדנקט בשפחה דבהמה אינה נקנית בכסף עד שימושך וכי משך דבר הנראה לעינים הוא אם ילדה אם לא ואין כאן ספק אבל בחליפין מתוקמא כגון שלא משך בעל החמור את הפרה ונקנית הפרה אל בעל החמור במשיכת החמור בכל מקום שהיא כדמתן (קדושין ד' כח.) כל הנעשה דמים בלאחר כיון שזכה זה נחמידי זה בחליפין ולא ידעין השמא אי כבר ילדה פרה בשעת משיכת החמור וברשות מוכר ילדה או לאחר: **וכן המוכר שפחה**. עבד כעניי נקנה בכסף (ו) אע"ג שאין לפניו בשעת מתן מעות: **ופנה שותק**. צרי ושמא צרי עדיף: **ישבע המוכר**. דאיכא הודאה במקלמא ואיכא שבעה דאוריית' (ו) דקטע לדיה דאם קטבע ליה האי

לג א מיי פ"ח מהל' גולג הלכה ד סג עשין מד טושי"ע א"ח מיון תרמיה טעף א: ג ב מיי פ"ב מהל' גולה ואבדיה ה"י יא סג עשין עג טושי"ע ח"מ סעף א: ל ה מיי שם הלכה יב טושי"ע שם סעף ו: ל ו מיי שם הלכה יב טושי"ע שם סעף ו: לח ז ה מיי שם הלכה יג טושי"ע שם סעף ו: לה ט י מיי שם פ"ג סעף ג: טושי"ע ח"מ סעף סג ב כ ל מ ג מ ט מיי שם הלכה ד טושי"ע שם סעף א: **בוא** ע מיי פ"ב מהל' מכירה הלכה י סג עשין פט טושי"ע ח"מ סעף א: רכב סעף א: **בב פ צ** מיי שם הלכה יא וע"ש טושי"ע שם סעף ב: **בוג** מיי פ"א הלכות טו ענין הלכה ד סג עשין פה טושי"ע ח"מ סעף פט סעף א: **בוג** ר מיי שם פ"א הלכה א ופ"ב מהל' מכירה הלכה י סג עשין זא טושי"ע ח"מ סעף א:

מוסף רש"י

נעשה שינוי בידו וקנאו. בשני לאח מילתא דאם טבח ומכר שלו הוא טובח וכי ופטור מד' וי' אבל קני וכל משלם קני כי השתא וכל עשן שגנב או כשעת העמדה צדק (וע"ל סו). **בברייתא** אומר לו הרי שלך לפניך. דעבדא מתקרקע דמי וקרקע הדרת עביה ואינה נגולה לקנות לגזול בשני והיותו ברשותו (וע"ל צה). דקיימא לן קרקע אינה נגולה עליו מוקם שהיא ברשות בעליה עומדת ועבד מתקרקע דמי ואינו נגול להיות נקנה לגזול לשלם דמי, הי"ך כי חוקין בהשתייה דמריה אוקין (ב"ב פ"ג ק). **מטבע** ונפסל. שפסולו מלכות (ג"סין גב). תרומה ונטמאת. מל"ה (סח). אומר לו. לגזול הרי שלך לפניך. צעין כמות שהיא, דהיק שאני ניכר הוא (לעיל סו) ונגזל שישלם לו אותו ואלו ששילם צה והשני את הגולה אשר גזל, שהרי לא נשמה (ג"סין גב). **שכל הנשבעין שבתורה**. כל הנחמידין שבעה המורה, נשבעין ולא משלמין. כלומר לא חייבה תורה שבעה לשבע ולטובל אלא הנשבע ישבע לחובע ולא ישלם (שבועות פד).

זרעא לסוף אהדרינהו למריה אתא לקמיה דרב נחמן אומר להו זילו שומו שבחא דאשבח אומר ליה רבא תורי אשבח ארעא לא אשבח אומר מי קאמינא נשיימו כוליה פלגא קאמינא א"ל סוף סוף גזילה הוא וקא הדרה בעינא דתנן כל הגולנין משלמין כשעת הגזלה אומר ליה לא אמינא לך כי יתיבנא בדינא לא תימא לי מידי דאמר הונא חרין עלאי אנא ושבור מלכא אחי בדינא האי אינש גולנא עתיקא הוא ובעינא דאינקסיה: **בתני' גזול בהמה והוקינה עבדים והוקינו משלם כשעת הגזלה רבי מאיר אומר לבעבדים אומר לו הרי שלך לפניך גזול מטבע ונסדק פירות והרקיבו יין והחמיץ משלם כשעת הגזלה או מטבע או עבירה או שנפסלה מעל גבי המוצה או שהיתה יוצאה ונתעבדה בה עבירה או אלא אפי' כחשה והא אגן הוקינה תנן כחשה כגון הוקינה דלא הדר בריא אומר ליה מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי הכי קאמרי משמיה דרבי יוחנן אפילו גנב מלה ונעשה איל עגל ונעשה שור נעשה שינוי בידו וקנאו טבח ומכר שלו הוא טובח שלו הוא מוכר אומר ליה לאו אמינא לך לא תחליף גברי ההוא משמיה דרבי אלעא איתמר: רבי מאיר אומר בעבדים אומר לו הרי שלך לפניך: אומר רב חנינא בר אבדימי אומר רב הלכה כרבי מאיר ורב שביק רבנן ועביד כרבי מאיר אמרי משום דברייתא איפכא תניא ורב שביק מתניתין ועביד כברייתא רב מתניתין נמי איפכא תני ומאי טעמיה דרב דאפיך מתני' מקמי דברייתא אדרבה ניפוך לברייתא מקמי מתניתין אמרי רב נמי מתניתין איפכא אתניה ואי בעית אימא כי לא אפיך חדא מקמי חדא חדא מקמי תרתי אפיך דתניא (ט) המחליף פרה בחמור וילדה וכן המוכר שפחה וילדה זה אומר ברשותי ילדה והלה שותק וזה בה זה אומר איני יודע וזה אומר יודע יחלוקן זה אומר ברשותי וזה אומר ברשותי ישבע וזה אומר ברשותי ילדה לפי שכל הגושבעין שבתורה ולא על העבדים ולא על הקרקעות האי הלכה כר' מאיר הלכה כרבנן מיבעי ליה הכי קאמר למאי דאפכיתו ותניתו הלכה כרבי מאיר ומי**

לוקח שפחה שלימה יש לי צידק עם ולדה זה אומר אין שפחה שלימה יש לך צדי אבל לא ולדה דמודה ליה במקלמא ומשום הי"ך לא מפטור דהא קטע ידה ולא הי"ך הוא והכי מוקי לה בהשאל (ב"מ ק:): **נשבעין ולא משלמין**. מי שמובעים אותו ישבע ופטור דכתיב (שמות כג) ולקח בעליו ולא ישלם מי שעליו לשלם הוא נשבע ולא נשבע המוצע ויטול: **אין נשבעין**. וברשות מוכר תעמוד עד שיביא לוקח ראייה. אלמא לרבנן עבדא מתקרקע דמי: **אין נשבעין על הקרקעות**. בפרק הזהב (ב"מ דף טו.ו): **אי הכי**. דמתניתין נמי צעין למיתנא איפכא הלכה כרבנן מצעיה ליה: **פטור**

גליון הש"ס

גב' האי מאן דגזול נסכא מחבריה. עיין מנחות דף ק ע"א חוב' ד"ה ולמא: שם דגזול פדנא. ויקח למד בקר (א"ל פסוק ו) מתוקמא פדנא דמורי: שם משום דברייתא איפכא תניא. עיין שנת דף קמג ע"ג מוספות ד"ה ור"ה: שם חייא מקמי תרתי אפיך. עיין יומא דף ע"ב ט מוספות ד"ה מ"ש:

לעוי רש"י

פלג"א מטיל של (מכתב).

רבינו חננאל

שחמי ועבדינהו הדתי לא קני. פי' אדומים ישנים. גזול בהמה והוקינה וכול'. אוקמה רב פפא לא הוקינה ממש אפילו כחש כחש דלא הדרא בריאה משלם כשעת הגזילה, אמ' ליה לרב אשי הכי אמ' משמא דר' יוחנן גנב מלה ונעשה איל עגל ונעשה שור נעשה שינוי בידו וקנאו. אמ' ליה לא תשבש גברי הא שמעתא משמא דר' אילעאי איתמרא להודיע כמה הוו ודירין להדיה השמיעה מפי שקיבל אותה מרבותיו וכי כל דבריהם אינם אלא בקבלה ברורה ממי שראוי לקבל הלכה מפיו.

(א) גב' א"ש איתא פנים חדשות באו לנאן, ג' ג' רש"ל כל א' לעיל סה: (ב) [לעיל ג: וס"ג], (ג) ב"מ ק: [לעיל סה:], (ד) גיטין ג: (ה) לעיל סו. לקמן קה, (ו) עיין מוספות לקמן דף זח. ד"ה הורסא, (ז) ב"מ ק, (ח) [שבועות מד: וס"ג], (ט) עיין בספרי פי יוסע, (י) [ש"א יא], (יא) [גדלשם כה:], (יב) [קדושין כג:], (יג) [לקמן ק"א].

הגהות הב"ח (א) גבי נסכא קני מתי (אמר) תמי' וי"ב ס"א ובי תימא וק' כסות: (ב) שם ותי' אן הוקינה: (ג) מן אמרי כחש כעין חוקיה כ"ל: (ד) שם איפכא מני ומתי (מעמי) ח"מ וי"ב ס"א דהוקינה: (ה) רש"י ד"ה פנים וכו' ומשנה היא מהיראשונה: (ו) ד"ה גזל וכו' היכר הוא וקנינה בשניו הס"ד ואח"כ מ"ה והחמיץ נמי נשתנה ריחו וטעמו ולא מצוי למימר ליה הרי שלך לפניך: (ז) ד"ה שנפסלה וכו' ממוס אפי"פ שניכר בדוקין שבעין פטור דכל: (ח) ד"ה ישבע וכו' דאורייתא כגון דקטע לידה דאם רקתבע:

ב"מ קני פ"א הלכות טו ענין הלכה ד סג עשין פה טושי"ע ח"מ סעף פט סעף א: בוג ר מיי שם פ"א הלכה א ופ"ב מהל' מכירה הלכה י סג עשין זא טושי"ע ח"מ סעף א:

נעשה שינוי בידו וקנאו. בשני לאח מילתא דאם טבח ומכר שלו הוא טובח וכי ופטור מד' וי' אבל קני וכל משלם קני כי השתא וכל עשן שגנב או כשעת העמדה צדק (וע"ל סו). בברייתא אומר לו הרי שלך לפניך. דעבדא מתקרקע דמי וקרקע הדרת עביה ואינה נגולה לקנות לגזול בשני והיותו ברשותו (וע"ל צה). דקיימא לן קרקע אינה נגולה עליו מוקם שהיא ברשות בעליה עומדת ועבד מתקרקע דמי ואינו נגול להיות נקנה לגזול לשלם דמי, הי"ך כי חוקין בהשתייה דמריה אוקין (ב"ב פ"ג ק). מטבע ונפסל. שפסולו מלכות (ג"סין גב). תרומה ונטמאת. מל"ה (סח). אומר לו. לגזול הרי שלך לפניך. צעין כמות שהיא, דהיק שאני ניכר הוא (לעיל סו) ונגזל שישלם לו אותו ואלו ששילם צה והשני את הגולה אשר גזל, שהרי לא נשמה (ג"סין גב). שכל הנשבעין שבתורה. כל הנחמידין שבעה המורה, נשבעין ולא משלמין. כלומר לא חייבה תורה שבעה לשבע ולטובל אלא הנשבע ישבע לחובע ולא ישלם (שבועות פד).

זרעא לסוף אהדרינהו למריה אתא לקמיה דרב נחמן אומר להו זילו שומו שבחא דאשבח אומר ליה רבא תורי אשבח ארעא לא אשבח אומר מי קאמינא נשיימו כוליה פלגא קאמינא א"ל סוף סוף גזילה הוא וקא הדרה בעינא דתנן כל הגולנין משלמין כשעת הגזלה אומר ליה לא אמינא לך כי יתיבנא בדינא לא תימא לי מידי דאמר הונא חרין עלאי אנא ושבור מלכא אחי בדינא האי אינש גולנא עתיקא הוא ובעינא דאינקסיה: בתני' גזול בהמה והוקינה עבדים והוקינו משלם כשעת הגזלה רבי מאיר אומר לבעבדים אומר לו הרי שלך לפניך גזול מטבע ונסדק פירות והרקיבו יין והחמיץ משלם כשעת הגזלה או מטבע או עבירה או שנפסלה מעל גבי המוצה או שהיתה יוצאה ונתעבדה בה עבירה או אלא אפי' כחשה והא אגן הוקינה תנן כחשה כגון הוקינה דלא הדר בריא אומר ליה מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי הכי קאמרי משמיה דרבי יוחנן אפילו גנב מלה ונעשה איל עגל ונעשה שור נעשה שינוי בידו וקנאו טבח ומכר שלו הוא טובח שלו הוא מוכר אומר ליה לאו אמינא לך לא תחליף גברי ההוא משמיה דרבי אלעא איתמר: רבי מאיר אומר בעבדים אומר לו הרי שלך לפניך: אומר רב חנינא בר אבדימי אומר רב הלכה כרבי מאיר ורב שביק רבנן ועביד כרבי מאיר אמרי משום דברייתא איפכא תניא ורב שביק מתניתין ועביד כברייתא רב מתניתין נמי איפכא תני ומאי טעמיה דרב דאפיך מתני' מקמי דברייתא אדרבה ניפוך לברייתא מקמי מתניתין אמרי רב נמי מתניתין איפכא אתניה ואי בעית אימא כי לא אפיך חדא מקמי חדא חדא מקמי תרתי אפיך דתניא (ט) המחליף פרה בחמור וילדה וכן המוכר שפחה וילדה זה אומר ברשותי ילדה והלה שותק וזה בה זה אומר איני יודע וזה אומר יודע יחלוקן זה אומר ברשותי וזה אומר ברשותי ישבע וזה אומר ברשותי ילדה לפי שכל הגושבעין שבתורה ולא על העבדים ולא על הקרקעות האי הלכה כר' מאיר הלכה כרבנן מיבעי ליה הכי קאמר למאי דאפכיתו ותניתו הלכה כרבי מאיר ומי

לוקח שפחה שלימה יש לי צידק עם ולדה זה אומר אין שפחה שלימה יש לך צדי אבל לא ולדה דמודה ליה במקלמא ומשום הי"ך לא מפטור דהא קטע ידה ולא הי"ך הוא והכי מוקי לה בהשאל (ב"מ ק:): נשבעין ולא משלמין. מי שמובעים אותו ישבע ופטור דכתיב (שמות כג) ולקח בעליו ולא ישלם מי שעליו לשלם הוא נשבע ולא נשבע המוצע ויטול: אין נשבעין. וברשות מוכר תעמוד עד שיביא לוקח ראייה. אלמא לרבנן עבדא מתקרקע דמי: אין נשבעין על הקרקעות. בפרק הזהב (ב"מ דף טו.ו): אי הכי. דמתניתין נמי צעין למיתנא איפכא הלכה כרבנן מצעיה ליה: פטור